

[Aksel Larsen.]

tyder paa en utilstedelig Naivitet at give den socialdemokratiske Regeringschef gode Raad paa den Maade.

Jeg hører ogsaa med Tilfredshed, at man fra mange Sider er klar over, at Arbejderne har meget daarligere Kaar, ikke mindst paa Grund af de stedfundne Prisstigninger. Jeg kan i denne Forbindelse forsikre Statsministeren, at disse Prisstigninger virkelig er uhyre følelige for Arbejderne og naturligvis i endnu højere Grad for alle, der er henvist til at leve af Aldersrente, Invaliderente, Understøttelse eller lignende Smaa-Indtægter, og at det er i allerhøjeste Grad nødvendigt, at der bliver gjort noget. Jeg hører med Tilfredshed, at man fra mange Sider er klar over, at der er noget galt her, og jeg hører med yderligere Tilfredshed, at saavel Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, som ogsaa Statsministeren selv tager sig disse Bemærkninger til Indtægt og siger: Saa kan vi jo forvente en ganske anderledes Velvilje, naar Arbejderne nu senere møder frem og stiller deres aabenbart saa berettigede Krav. Jeg haaber paa den samme Velvilje ogsaa fra Regeringens Side, jeg haaber, at Overenskomstsituationen i Aar vil forløbe, uden at Regeringen griber ind og forhindrer Fagforeningerne i at skaffe deres Medlemmer rimelig Dækning for de stedfundne Prisstigninger.

Endelig skal jeg til Slut sige, at jeg er dybt utilfreds med de Spørgsmaal, der er stillet af Statsministeren og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det er ganske unødvendigt og upassende at forlange, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen i denne Debat i Stedet for at komme med sin Kritik skal komme med en Redegørelse for, hvad Retsforbundet egentlig vil. Jeg synes, at en saadan Udredning, som vi har faaet mange Gange, uden at den har virket — den har for øvrigt ikke haft Mulighed for at blive forstaaet af ret mange —, kunde man spare Tinget for. Men vi kan jo ikke benægte det ærede Medlems Berettigelse til at gentage denne sikkert meget lange og videnskabelige samt med Tal spækkede Udredning, nu da Føreren for Det konservative Folkeparti og selve Statsministeren har bedt det ærede Medlem om den. Jeg tror, det var bedre for os alle sammen, om den ikke kom, men jeg er i den heldige Situation, at jeg nødvendigvis skal gaa, da jeg har andet Arbejde — saa det bliver ikke mig, disse Spørgsmaals Besvarelse kommer til at gaa ud over.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg synes jo egentlig, at den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som var stillet af Retsstatspartiet, var saadan en yndig Dagsorden, men da der nu fra et andet Partis Side er stillet en Paastand paa Overgang til Dagsordenen om Mistillid — det var saadan et grimt Ord at bryde ind med her; vi stod og havde det saa hyggeligt og talte om retfærdige Samfundstilstande —, saa maa jeg dog paa det ærede Medlem Hr. Steens og egne Vegne tillade mig at stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som vi synes er passende:

„Idet Folketinget anerkender, at den af Ministeriet førte Politik er i Overensstemmelse med Valgdagens Tilkendegivelse, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Anden Næstformand (Ulrich): Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget anerkender, at den af Ministeriet førte Politik er i Overensstemmelse med Valgdagens Tilkendegivelse, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Ogsaa denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen indgaar i Forhandlingen.

Forespørgeren (Oluf Pedersen): I det store og hele kan jeg kun glæde mig over den Modtagelse, som Forespørgselen har faaet, selv om det jo er paa et sent Tidspunkt af Dagen, den er kommet til Debat, hvad jeg for mit Vedkommende ikke er Skyld i. Saa vidt jeg forstod den højtærede Statsminister, kunde han modtage den Dagsorden, vi har stillet Forslag om, medens de øvrige Dagsordener, for saa vidt Statsministeren udtalte sig derom, blev afvist af ham. Det er jo ogsaa naturligt, at en Dagsorden, der udtrykker Ønsket om Retfærdighed, gaar man straks med til. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gik straks med, den højtærede Statsminister gik med, og det ærede Medlem Hr. Clausager var ogsaa velvillig. Men det er, ligesom de, da de fik tænkt nærmere over det, alligevel blev klar over, at dette med Retfærdighed er nu slet ikke saa helt ligetil, for det er jo givet, at hvis Regeringen skal til at drive en Politik, der er i Overens-